

"...השתפכנו על דפים לבנים

ללא שורות מקבילות

ואהבנו לערטל ...

... אמת

אני והעט ... "

נורית

מתיק: "ידידות אמת"

קובץ שלישי

לפעמים יש דגעים מיוחדים שוקראים למוכשרים לכתוב שירים, כאשר הם צופים במחזה מרהיב עיניים, כאשר עוברת עליהם חוויה בלתי נשכחת, או שהם מושפעים עמוקות מספר או חק שהוא בעל משמעות חשובה עבורם.

בכל אחד מן הזמנים, הם מוצאים את המילים המתאימות מצרפים אותן יחידות יחידות ומקבלים שירים שאת הרגשתם באותו דגע מביעים.

(7/60)

יש ויש

יש רואה ואינו נראה
 והוא מהחיים נהנה
 יש עני ויש עשיר
 לשניהם דאגות בעיר
 יש רוצח ויש נרצח
 הראשון כבר נוצח
 יש אמיץ ויש פחדן
 האחרון ספק והראשון צנחן
 יש צדיק ויש רשע
 על שניהם הוטל הפשע
 בזכות הצדיק הורשע הרשע
 ובליט ברירה נשא הרשע בפשע.

(7/60)

קונכיה

קונכיה על החוף מונחת

מגלי הים היא מתקלחת

גלי הים לטפוני

ומן החול שטפוני

על החול השאירוני

ואל ברגליכם תרמסוני

אם כה מאוס תמאסוני

אנא שאוני

ואל הים הטילוני

(7/60)

האור נכבה ונדלק
 והזרם לא נפסק
 שמלות וחציות מבריקות
 שורות שורות הן מסודרות
 מתחתם מחוכים ותחתיות
 הרבים, לבנים וחציות.
 שתי עלמות מתהלכות
 ברגליהן מעבסות
 לעבר החלון רגליהן מוליכות
 לחצות בנועם השמלות.
 אחת אומרת לחברתה,
 "זו שמלה יפה וזו חציה"
 "איך הן תהלימנה אותי?"
 "האם יתאימו לפיגורתי?"
 "הו, כן הן לא רעות"
 "אך לדעתי חלקים מסויימים אינן מבליטות"
 "קחי זו שבפינה!"
 "הו, לא, על זו אני משתה..."
 "נו, טוב, נעזוב חלון זה
 ובאחר נחצה".

(8/60)

קדרו שמים וענן עב כיסה את עין השמש
 חרדת היום נראתה על פני כל איש ואיש
 קדושת היום האכזר לבשה כל הארץ
 על חורבן בית המקדש
 מי לא חרד ביום זה ?
 מי מצפוננו לא ניקפו ביום הזה ?
 מי לא מזכיר את חטאיו ביום זה ?
 כפיים יספקו ביום זה
 על חורבן בית שנחרב ביום זה
 בסתר ובמאוס יבכון
 ובעפר הארץ יתפלשון
 יזכירו את עוון אבותיהם
 ועל עוונותם יבכון
 אזלה שמחת העם
 אנשים נשים וטף בצום יתענו
 אולי יכפר אלוקים על עוונם.

(3/62)

הידהורים בשעת הדממה

כים סוער והר גועש

מתחבט ליבי בקרבי

תר אחר תקווה

שעדן פעמיה אף לא

במרחקים

הנשימה כבדה -

אך מפוח הריאה

תפוח כעין בלון ענק

מצפה לשעה, לרגע

בו תוכל להתפקע

רב הסבל ועומק המחשבה

כי מרוב תאוזה

כה תפרפר הנשמה

תתור אחר תושיה קלה

בדמדומי אהבה בעת המצוקה

(23/8/62)

התקופה

דמעות במצור יצלו

ואישוני כארובות השנים נפתחו

המים נגרים מהם

בנחל לא אכזר

רק לפני רגע שמח הייתי

עליז, תוסס ורענן

ואולם רק עזבתיני

והנה נשבר האוני

הכל מסתובב סחור סחור

ואני בתוך המערבולת

בלעדייך הכל ריק, חלל, חלל,

חלל ריק להמרי

ורק אני תוהה ובוהה בו -

מי אני ?

מה אני ?

איפה אני ?

אבוי לי נלכדתי במחשבותי

הלילה אני אבוד

ושוב אותה מרגדיה,

מרגדיה החולצת ונשנת

מאז שנת 1956 ... בן ... בן

- המשך -

הדמעות נהרות מעיני -

בלא שארצה.

אנחות עולות ממעמקי נשמת -

בלא שאחפוץ

החלי אש בוערים בקרבי -

בלא ...

מהו סוף המעשה ?

זאת לא אספרה, זהו רזי, ביני לבין אלוהי

הוא ידון אותי אם לכף חובה או לכף זכות.

(27/8/62)

הסערה

והיה בהגיע שעות הסערה
 לובשת הארץ קדרות ועלטה.
 הפרח לא עוד יפיץ ריחו,
 השמש לא עוד תזרח ברוב הדדה
 ואף בני אנוש
 יראו כחפויי ראש
 רק הרוח שורקת וטורקת,
 צמרות עצים מלבלבים
 נכנעו לרוח וישברו
 עליהם ינועו וינוצו בשכור
 פעם לכאן ופעם לכאן
 לבסוף... נפלו על הארץ
 ויהיו למרמס
 רק לפני רגע
 היו באנקת גבהים
 והנה פתאום הפכו לאין
 רגלי אדם גסות
 דורכות עליהם
 ורגלי המכוניות, הפכוס לעפר דק
 בלא היו ולא נבראו.

(12/11/62)

סיום תקופה

אזיל דמענות, כמטר יצלו,
 על כל בני חמדה בגלות הלכו...
 לילה ארוך ומיהע,
 ליל חלומות ונדודים בשפע,
 לילה אחרון בעיר המופע
 רגעים אחרונים בהשפילו הר ורגע
 אש הלהבה והתבערה כובתה
 דליי מים רבים הושלכו בה
 באילו לא היתה ולא נבראה
 תקופה ארוכה של חזיונות וחלואה
 דמענות מעיני יצלו על אידיאל נשגב
 על אידאל שבו הושקע עמל רב
 ועתה כחורבה ושממה נעלב
 ומושלך לזכרון העבר שנחרב
 משליך אנוכי מאחורי גבי
 חמש שנים שבה יקרו לי
 חמש שנים של סבר וסחי
 חמש שנים שבהן הלכתי מדחי אל דחי.
 עין במר בוכה ולב שמח
 עוד תזרח החמה ואורו של ירח
 ויפיצו בו שמחה ורוח נוחות ארוח
 לאחר חמש שנים של לילות קרח.

בקובץ השירים אנחנו רואים כי הם יהודה מושפע ממראה נערות הצופות בחלון
הראווה, ממראה הקונכיה על שפת הים ומאירת ט' באב, כמו כן רגעי פרידה וסיום
תקופה מתוארים בטוב טעם. אבל עם כל זאת, שאלו הן "סתם" שירים יפים, רואים כי
חש יהודה, ניכור וחוסר התיחסות מהקרובים אליו, בולט במיוחד בשיר "קונכיה"
שהוא מבקש שיניחוהו לנפשו ולא ירמסו אותו. למרות זאת, הוא מאמין כי הרשע על
פשעו יענש, שכן הוא מאמין שיש משהו למעלה שמושך בחוטים, והוא שמכוון את
הענינים.
הוא מסכים כי לכל אדם סודות כמוסים עם בוראו ולעיתים את אלו הרעים הוא מספר
רק בשירים.
